

Amendamente privind șederea lucrătorilor străini

Proiectul legii de aprobare a OUG nr. 32/2026 • PL-x nr. 427/2026

Art. 52 din OUG 32/2026, art. 56 din OUG 194/2002 și dispoziții tranzitorii. Numerotarea continuă forma Senatului.

Nr.	Text de lege existent:	Amendament:	Motivare:
1.	Art. 52 alin. (1) din OUG nr. 32/2026 (1) Străinii rămași pe teritoriul României după data la care le-a încetat dreptul de ședere stabilit prin viza de lungă ședere pentru angajare în muncă sau prin permisul unic și împotriva cărora nu a fost stabilită obligația de returnare pot solicita, până la data de 31 decembrie 2026, prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere pentru angajare în muncă, cu aplicarea în mod corespunzător a procedurii prevăzute art. 56 alin. (10) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.	19. La articolul 52, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Străinii rămași pe teritoriul României după data la care le-a încetat dreptul de ședere stabilit prin viza de lungă ședere pentru angajare în muncă sau prin permisul unic pot solicita, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere pentru angajare în muncă, cu aplicarea în mod corespunzător a procedurii prevăzute la art. 56 alin. (10) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile prezentului alineat se aplică inclusiv străinilor împotriva cărora a fost stabilită obligația de returnare, sub rezerva	Un interval efectiv pentru regularizare și menținerea șederii legale. Amendamentele de la pct. 1 și 8 răspund aceluiași dificultăți de aplicare a noului regim și stabilesc un termen comun de 6 luni de la intrarea în vigoare a legii: pentru depunerea cererilor de regularizare, respectiv pentru menținerea drepturilor de ședere care ar expira mai devreme. Înlocuirea datei de 31 decembrie 2026 cu un termen calculat de la intrarea în vigoare a legii asigură un interval previzibil, indiferent de durata procedurii parlamentare. OUG nr. 32/2026 a introdus schimbări fundamentale în domeniul angajării străinilor. Angajatorii și agențiile au nevoie de timp suficient pentru adaptare la noul regim.

		îndeplinirii celorlalte condiții prevăzute de prezentul articol.”	Funcționarea efectivă a noului mecanism de angajare presupune finalizarea procedurilor de înregistrare sau autorizare de către un număr suficient de angajatori și agenții. Pregătirea cererilor poate necesita asistență tehnică sau juridică, precum și completări ori corecturi ale documentației. Perioadele de sărbători și concedii pot încetini recrutarea și procedurile administrative. Potrivit comunicatului IGI din 8 septembrie 2026, bilanțul perioadei 7 august–7 septembrie 2026 cuprinde 1.762 de cereri înscrise în platforma WorkInRomania. Pentru 1.207 dintre acestea, solicitanții încă efectuau completări sau editări, fără transmiterea efectivă spre verificare. La IGI ajunseseră 457 de cereri, iar instituția validase 57 de solicitări: 22 depuse de agenții de plasare, 4 de angajatori autorizați și 31 de angajatori înregistrați. Aplicarea noului regim este afectată și de suspendarea executării Ordinului nr. 1.073/2026 privind lista ocupațiilor deficitare. În data de 14 septembrie, în platforma oficială
--	--	---	---

		WorkInRomania, sub gestiunea HUB Ministerul Afacerilor Interne, se anunța suspendarea unor funcționalități. Ministerul Muncii anunța oficial, printr-un comunicat de presă din 15 septembrie, dezactivarea fluxurilor de înregistrare și autorizare a angajatorilor și de depunere a cererilor unice pentru vizele D/AM2, ca urmare a măsurii dispuse de Curtea de Apel București în dosarul nr. 5633/2/2026. <i>Comunicat de presă, Ministerul Muncii, consultat la 17 septembrie</i> <i>Platforma WorkInRomania, anunț public, consultat la 16 septembrie</i> Termenele acordate lucrătorilor trebuie să țină seama de durata înregistrării angajatorilor și/sau autorizării lor și a agențiilor, care poate dura până la 30 de zile în contextul în care nu există nefuncționalități în platformă, a pregătirii ofertelor de muncă, a depunerii cererilor unice cu termen de soluționare de 60 de zile, etape asupra cărora aceștia nu au control și care depășesc un interval de până la 2 luni. Dificultățile întâmpinate afectează
--	--	--

		atât persoanele care trebuie să își regularizeze șederea, cât și pe cele aflate încă în ședere legală, care riscă să o piardă înainte ca demersurile de reangajare să poată fi finalizate. Acordarea unui termen suficient reprezintă și o măsură de eficiență economică: permite angajatorilor să utilizeze forța de muncă deja prezentă în România, formată din persoane care au parcurs procedurile de admitere sau de acordare a șederii în scop de muncă. Pentru lucrătorii care au desfășurat deja activitate în țară, se valorifică și experiența de muncă și de viață dobândită aici. Condițiile și verificările necesare regularizării rămân aplicabile. Termenul de regularizare privește depunerea cererii; începerea activității rămâne supusă art. 52 alin. (4). Înlăturarea excluderii bazate pe existența unei decizii de returnare. Simpla existență a unei decizii de returnare nu justifică, prin ea însăși, excluderea de la regularizare a unei persoane aflate într-o situație comparabilă. Decizia este efectul constatării de către autoritatea
--	--	---

			competentă a unei situații de ședere ilegală care justifică emiterea ei, fără a demonstra automat existența unui pericol pentru ordinea publică. Două persoane aflate în situații identice de ședere ilegală, dintre care una a fost depistată de autorități, iar cealaltă nu, ar beneficia de tratament diferit. Astfel, condiționarea redobândirii dreptului de ședere pe baza criteriului „împotriva cărora nu a fost stabilită obligația de returnare” presupune o aplicare mai degrabă aleatorie a legii, întrucât existența unei decizii de returnare nu reflectă automat un risc pentru ordinea publică sau securitatea națională, o conduită mai gravă a persoanei, diferență materială între situațiile de fapt, ci se întemeiază exclusiv pe momentul intervenției autorității administrative. Art. 6 alin. (4) din Directiva 2008/115/CE permite acordarea unui drept de ședere și după emiterea deciziei, cu retragerea sau suspendarea acesteia. Legiuitorul poate utiliza această posibilitate, menținând verificările de fond.
--	--	--	--

2.	Art. 52 alin. (2) din OUG nr. 32/2026 (2) Pentru a beneficia de prevederile alin. (1), străinii au obligația de a se prezenta în termen de 60 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență la oricare din formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări pentru a declara adresa la care locuiesc efectiv pe teritoriul României.	20. La articolul 52, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Pentru a beneficia de prevederile alin. (1), străinii au obligația de a se prezenta în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență la oricare dintre formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări pentru a declara adresa la care locuiesc efectiv pe teritoriul României.”	Redeschiderea termenului pentru declararea adresei. Termenul inițial de 60 de zile a expirat. Stabilirea unui nou termen de 90 de zile, calculat de la intrarea în vigoare a legii de aprobare, redeschide accesul la procedura de regularizare și oferă timpul necesar informării beneficiarilor și prezentării acestora la birourile teritoriale IGI. Măsura este corelată cu prelungirea termenului pentru depunerea cererii prevăzute la alin. (1).
3.	Art. 52 din OUG nr. 32/2026 Nu există o dispoziție specială privind suspendarea executării obligației de returnare pe durata procedurii de regularizare. Dispoziție generală relevantă Art. 81 alin. (5) din OUG nr. 194/2002 privește emiterea sau amânarea emiterii deciziei de returnare în timpul procedurii de prelungire a șederii. Acesta nu instituie o suspendare a executării deciziilor deja emise pentru	21. La articolul 52, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins: „(2¹) Pentru străinii prevăzuți la alin. (1), executarea obligației de returnare stabilite prin deciziile emise de autoritățile române pentru șederea ilegală prevăzută la același alineat se suspendă de drept pe durata termenului prevăzut la alin. (2). Dacă obligația prevăzută la alin. (2) este îndeplinită în termen, suspendarea se menține până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1) sau, dacă cererea prevăzută la același alineat este depusă în termen, până la data comunicării soluției asupra acesteia. În cazul acordării prelungirii	Acces efectiv la regularizare pentru persoanele cu decizie de returnare. Eliminarea excluderii de la alin. (1) trebuie însoțită de suspendarea executării obligației de returnare. Altfel, persoana ar putea fi îndepărtată chiar în intervalul acordat de lege pentru declararea adresei, înainte de a putea accesa efectiv regularizarea. Suspendarea operează de drept pe durata termenului de 90 de zile de la intrarea în vigoare a legii, fără a depinde de declararea prealabilă a adresei. Continuarea suspendării după acest termen este condiționată de îndeplinirea în termen a obligației de

persoanele care accesează regularizarea.	dreptului de ședere temporară în scop de muncă, decizia de returnare se revocă potrivit alin. (3¹). Pe durata suspendării, termenul pentru plecarea voluntară nu curge, iar îndepărtarea sub escortă în temeiul acestor decizii nu se execută. (2²) Inspectoratul General pentru Imigrări consemnează suspendarea prevăzută la alin. (2¹) în evidențele proprii și asigură înregistrarea ei de îndată în semnalările privind returnarea introduse de autoritățile române în Sistemul informatic național de semnalări și în Sistemul de informații Schengen, în conformitate cu art. 3 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2018/1860 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală și cu Legea nr. 76/2023, cu modificările și completările ulterioare.”	declarare a adresei. Pentru persoanele care s-au conformat, suspendarea acoperă perioada de pregătire a cererii, în limita termenului de 6 luni, iar pentru cererile depuse în termen se menține până la comunicarea soluției. Întârzierea soluționării nu trebuie să împiedice finalizarea regularizării. Art. 9 alin. (2) din Directiva 2008/115/CE permite amânarea îndepărtării pentru o perioadă corespunzătoare circumstanțelor fiecărui caz. Accesarea procedurii speciale de regularizare justifică suspendarea executării obligației de returnare pe durata necesară parcurgerii acesteia. La acordarea prelungirii șederii în scop de muncă, decizia de returnare se revocă, potrivit amendamentului nr. 5. Regulamentul SIS recunoaște expres suspendarea executării deciziilor de returnare. Art. 3 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2018/1860 prevede: „Orice suspendare sau amânare a punerii în aplicare a deciziei de returnare [...] se înregistrează imediat în semnalarea privind returnarea.”
---	---	--

			În același sens, art. 4 alin. (1) lit. (y) din același regulament include între datele semnalării informația privind suspendarea deciziei de returnare sau amânarea executării acesteia. Aceste dispoziții confirmă că suspendarea este o situație recunoscută și reflectată în mecanismul SIS. Suspendarea propusă pe durata regularizării, însoțită de înregistrarea imediată în semnalare, asigură coerența evidențelor și a cooperării Schengen.
4.	Art. 52 alin. (3) lit. a) din OUG nr. 32/2026 a) pe numele lor nu sunt introduse semnalări în Sistemul de informații Schengen sau Sistemul informatic național de semnalări potrivit prevederilor Legii nr. 76/2023 privind organizarea și funcționarea Sistemului informatic național de semnalări și participarea României la Sistemul de informații Schengen, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, în	22. La articolul 52 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: „a) pe numele lor nu sunt introduse semnalări în Sistemul de informații Schengen sau Sistemul informatic național de semnalări potrivit prevederilor Legii nr. 76/2023 privind organizarea și funcționarea Sistemului informatic național de semnalări și participarea României la Sistemul de informații Schengen, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, în scopul refuzului intrării;”	Eliminarea celui de-al doilea obstacol legat de returnare. Înlăturarea excluderii de la alin. (1) trebuie corelată cu eliminarea interdicției privind semnalările în scopul returnării de la alin. (3) lit. a). În lipsa acestei modificări, persoana ar putea accesa formal procedura, dar ar fi respinsă pentru semnalarea asociată aceleiași decizii. Semnalarea privind returnarea reprezintă o consecință a unei măsuri administrative și nu demonstrează, prin ea însăși, un risc pentru securitate sau ordine publică. Pentru persoanele aflate în situații comparabile, simpla existență a semnalării privind

scopul returnării sau refuzului intrării;		returnarea nu justifică, prin ea însăși, excluderea de la regularizare. Art. 9 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2018/1860 reglementează expres acordarea sau prelungirea unui permis de ședere unei persoane care face obiectul unei semnalări pentru returnare introduse de alt stat membru, fără interdicție de intrare. Statul care intenționează să acorde sau să prelungească permisul informează fără întârziere statul emitent, iar acesta șterge fără întârziere semnalarea. Prin urmare, cooperarea Schengen nu impune excluderea absolută de la regularizare a persoanelor cu semnalări pentru returnare; regulamentul prevede mecanismul prin care acordarea șederii și gestionarea semnalării sunt corelate. Condiția referitoare la semnalările în scopul refuzului intrării și condițiile de la lit. b)-j) rămân aplicabile. Propunerea nu ridică automat interdicțiile de intrare, care reprezintă un obstacol distinct. Coerența evidențelor este asigurată prin actualizarea, consultarea și ștergerea
--	--	---

			semnalărilor în condițiile regulamentului european, potrivit amendamentelor nr. 3 și 5.
5.	Art. 52 din OUG nr. 32/2026 Nu există dispoziții speciale privind revocarea deciziei de returnare la acordarea șederii prin regularizare ori gestionarea semnalărilor privind returnarea introduse de un alt stat membru.	23. La articolul 52, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins: „(3¹) Odată cu acordarea prelungirii dreptului de ședere temporară în scop de muncă potrivit prezentului articol, Inspectoratul General pentru Imigrări revocă decizia de returnare emisă de autoritățile române pentru șederea ilegală acoperită de prezentul articol și asigură, potrivit competențelor legale, ștergerea semnalărilor privind returnarea întemeiate pe această decizie din Sistemul informatic național de semnalări și din Sistemul de informații Schengen, în conformitate cu art. 14 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2018/1860 și cu Legea nr. 76/2023, cu modificările și completările ulterioare. (3²) În cazul semnalărilor privind returnarea introduse de un alt stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări și celelalte autorități competente îndeplinesc procedurile de informare și, după caz, de consultare prevăzute la art. 9 din Regulamentul (UE) 2018/1860.”	Consecințe juridice explicite pentru deciziile anterioare. Odată acordată șederea în scop de muncă, menținerea unei decizii de returnare pentru aceeași ședere ilegală ar crea acte și evidențe contradictorii. Revocarea este consecința prelungirii dreptului de ședere în scop de muncă, fără a presupune că decizia inițială a fost nelegală la emitere. Art. 14 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2018/1860 impune ștergerea semnalării atunci când decizia pe care se întemeiază este retrasă sau anulată. Pentru o semnalare introdusă de alt stat, se aplică mecanismele europene de cooperare, nu o radiere unilaterală de către IGI. Art. 9 din același regulament distinge procedura aferentă unei decizii însoțite de interdicție de intrare de informarea necesară când o asemenea interdicție lipsește. Autoritățile române trebuie să respecte această distincție și competența statului emitent.

6.	Proiectul legii de aprobare, forma adoptată de Senat Proiectul cuprinde un articol unic, cu 18 puncte de modificare și completare a OUG nr. 32/2026. Nu există dispoziții tranzitorii privind valorificarea declarațiilor deja înregistrate, soluționarea cererilor în curs sau depunerea unor noi cereri după un refuz anterior.	Articolul unic al legii de aprobare devine articolul I, iar după acesta se introduce un nou articol, art. II, cu următorul cuprins: „Art. II. — (1) Declarațiile privind adresa efectivă, înregistrate de Inspectoratul General pentru Imigrări în aplicarea art. 52 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2026 privind accesul străinilor pe piața muncii din România, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, se consideră depuse în termenul prevăzut de același alineat, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege. (2) Cererile formulate în temeiul art. 52 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2026, aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se soluționează potrivit art. 52, astfel cum a fost modificat și completat prin prezenta lege. (3) Refuzul accesului la procedura prevăzută la art. 52 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2026 sau respingerea unei cereri formulate în temeiul acestui articol, intervenite anterior intrării în vigoare a prezentei legi, nu împiedică formularea unei noi cereri, în condițiile și în termenele	Aplicarea unitară a noii legi. Persoanele care și-au declarat deja adresa trebuie să beneficieze de noul termen fără o nouă formalitate. Datele privind adresa actuală rămân supuse obligațiilor legale de actualizare. Cererile în curs se soluționează potrivit noilor condiții. Un refuz anterior nu împiedică formularea unei noi cereri, dacă sunt îndeplinite condițiile și termenele art. 52 modificat. Noua cerere se examinează în raport cu situația actuală a solicitantului, fără anularea automată a actelor anterioare sau redeschiderea proceselor definitiv soluționate.
----	---	--	--

		prevăzute de art. 52, astfel cum a fost modificat și completat prin prezenta lege.”	
7.	Art. 56 alin. (6), (7) și (17) din OUG nr. 194/2002 (6) Dacă raportul de muncă al străinului încetează înainte de expirarea perioadei pentru care a fost eliberat permisul unic sau Cartea albastră a UE, dreptul de ședere temporară în scop de muncă rămâne valabil până la expirarea perioadei pentru care a fost acordat, dar nu mai mult decât perioada în care străinul beneficiază de indemnizație de șomaj potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau nu mai mult de 90 de zile de la data înregistrării încetării raportului de muncă dacă străinul nu beneficiază de indemnizație de șomaj. (7) În cazul încheierii de către străin a unui nou contract de muncă în termenul prevăzut la alin. (6), dreptul de ședere al acestuia rămâne valabil până la data	24. La articolul 45, punctul 41 se modifică și va avea următorul cuprins: „41. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins: «Art. 56. — Prolungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă [...] (6¹) Prin derogare de la prevederile alin. (6), în cazul străinilor al căror raport de muncă încetează din inițiativa angajatorului sau ca urmare a expirării termenului contractului individual de muncă încheiat pe durată determinată, dreptul de ședere temporară în scop de muncă rămâne valabil, inclusiv după expirarea perioadei pentru care a fost eliberat permisul unic sau Cartea albastră a UE, pentru perioada în care străinul beneficiază de indemnizație de șomaj potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru o perioadă de 90 de zile de la data înregistrării încetării raportului de muncă, dacă străinul nu beneficiază de indemnizație de șomaj.	Amendamentul urmărește protejarea străinilor al căror raport de muncă încetează cu mai puțin de 90 de zile înainte de expirarea dreptului de ședere sau chiar la data expirării acestuia, în alte cazuri decât din inițiativa străinului. În aceste situații, limitarea perioadei de menținere a dreptului de ședere la perioada pentru care a fost eliberat permisul poate reduce la câteva zile sau poate înlătura complet intervalul disponibil pentru găsirea unui nou angajator. În cazul încetării din inițiativa angajatorului, lucrătorul nu controlează momentul pierderii locului de muncă și nu are întotdeauna posibilitatea să pregătească din timp schimbarea angajatorului. În practică, există situații în care angajatorii dispun încetarea contractului în ultimele zile de ședere legală. Chiar dacă o concediere este abuzivă, simpla contestare a acesteia în instanță nu prelungește dreptul de ședere. O dificultate similară apare atunci când

expirării permisului unic sau a Cărții albastre a UE. [...] (17) Dacă raportul de muncă al străinului încetează pe parcursul soluționării cererii pentru emiterea permisului unic sau al Cărții albastre a UE, dreptul de ședere al acestuia pe teritoriul României se poate prelungi pentru o perioadă de 90 de zile de la data încetării contractului de muncă, sub rezerva prezentării mijloacelor de întreținere, a dovezii asigurării sociale de sănătate pentru perioada respectivă și a spațiului de locuit, după caz.	(7) În cazul încheierii de către străin a unui nou contract de muncă în termenele prevăzute la alin. (6) sau (6¹), dreptul de ședere al acestuia rămâne valabil până la expirarea perioadei pentru care a fost eliberat permisul unic sau Cartea albastră a UE ori, în situațiile prevăzute la alin. (6¹), până la împlinirea perioadei prevăzute la acest alineat, dacă aceasta se împlinește ulterior. [...] (17) Dacă raportul de muncă al străinului încetează pe durata dreptului de ședere conferit prin viza de lungă ședere pentru angajare în muncă sau pe parcursul soluționării cererii pentru emiterea permisului unic sau a Cărții albastre a UE, dreptul de ședere al acestuia pe teritoriul României se poate prelungi pentru o perioadă de 90 de zile de la data încetării contractului de muncă, sub rezerva prezentării mijloacelor de întreținere, a dovezii asigurării sociale de sănătate pentru perioada respectivă și a spațiului de locuit, după caz. [...]»”	angajatorul comunică abia în apropierea expirării contractului că nu îl va prelungi. Amendamentul asigură, pentru aceste situații, perioada integrală de 90 de zile sau, după caz, menținerea dreptului de ședere pe perioada în care străinul beneficiază de indemnizație de șomaj. Modificarea alin. (7) corelează această protecție cu situația încheierii unui nou contract de muncă. Modificarea cuprinsă la alin. (17) extinde posibilitatea prelungirii șederii cu 90 de zile la lucrătorul care își pierde locul de muncă în timpul șederii în baza vizei, înainte de depunerea cererii pentru permis. Actualul alin. (17) presupune o cerere în curs, iar alin. (6), un permis deja eliberat. Momentul depunerii cererii nu justifică această diferență, mai ales când documentația depinde de îndeplinirea obligațiilor angajatorului sau agenției. Sunt păstrate condițiile existente și ipoteza cererilor în curs.
--	---	---

8.	Proiectul legii de aprobare a OUG nr. 32/2026 Dispoziție nouă.	După articolul II se introduce un nou articol, art. III, cu următorul cuprins: „Art. III. — (1) Drepturile de ședere temporară în scop de muncă valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi și atestate prin permise unice se prelungesc de drept până la împlinirea unui termen de 6 luni de la această dată, în cazul în care expiră anterior împlinirii acestui termen, inclusiv ca urmare a încetării raportului de muncă. Prevederile prezentului alineat nu se aplică lucrătorilor sezonieri. (2) Prin derogare de la prevederile art. 77 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încetarea raportului de muncă și neîncheierea unui nou contract individual de muncă nu constituie, prin ele însele, motive de revocare a dreptului de ședere al beneficiarilor prelungirii prevăzute la alin. (1), până la împlinirea termenului prevăzut la același alineat. (3) Valabilitatea permiselor unice care atestă drepturile de ședere prelungite potrivit alin. (1) se prelungește de drept până la împlinirea termenului prevăzut la același alineat, dacă expiră anterior acestui termen. Prin derogare de la prevederile art. 109 alin. (2) din	Motivarea de la pct. 1 privind întârzierile în aplicarea noilor proceduri de angajare justifică și prelungirea drepturilor de ședere deja existente, care vor expira în lipsa posibilităților de angajare. Prelungirea privește drepturile de ședere valabile la intrarea în vigoare a legii, inclusiv cele menținute în perioada de grație, care expiră prin ajungerea la termen ori ca efect al încetării raportului de muncă și al epuizării perioadei legale de menținere a șederii. Măsura nu împiedică anularea sau revocarea dreptului de ședere pentru alte motive prevăzute de lege. Termenul comun de 6 luni nu reprezintă un plafon al perioadelor de ședere mai favorabile stabilite potrivit legii. De exemplu, dacă raportul de muncă încetează cu o zi înainte de împlinirea acestui termen, iar lucrătorului i se aplică o perioadă legală de menținere a șederii de 90 de zile care se împlinește ulterior, aceasta continuă până la împlinire. Clauza expresă din Art. III alin. (4)
----	---	---	--

		Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu este necesară reînnoirea acestor documente pentru a beneficia de prelungirea valabilității lor. Aplicarea prezentului articol nu este condiționată de depunerea unei cereri. (4) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere dispozițiilor legale mai favorabile privind durata sau menținerea dreptului de ședere și valabilitatea documentelor care îl atestă. Perioadele de menținere a dreptului de ședere după încetarea raportului de muncă, stabilite potrivit legii, se aplică inclusiv atunci când se împlinesc ulterior termenului prevăzut la alin. (1).”	înlătură dubiul că protecția s-ar limita la ziua rămasă. Aplicarea de drept, fără cerere și fără reînnoirea permisului, evită o procedură administrativă suplimentară și dependența protecției de demersurile angajatorului. Corelarea cu regulile de revocare și cu valabilitatea documentelor permite menținerea efectivă a șederii. Lucrătorii sezonieri sunt exceptați, având un regim distinct privind durata maximă a șederii.
9.	Art. 112 din OUG nr. 194/2002 Furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea permisului de ședere (1) Titularul permisului de ședere este obligat să anunțe la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări de la locul de reședință sau domiciliu despre furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea acestuia, în termen de cel mult 10	25. La articolul 45, după punctul 61 se introduce un nou punct, pct. 61¹, cu următorul cuprins: „61¹. Articolul 112 se modifică și va avea următorul cuprins: «Art. 112. Furtul, pierderea, reținerea neautorizată, deteriorarea sau distrugerea permisului de ședere (1) Titularul permisului de ședere este obligat să anunțe la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări de la	Protecție efectivă în perioada în care străinul nu dispune de permisul de ședere. Reținerea documentelor de către persoane neautorizate este sancționată de art. 134 pct. 15 din OUG nr. 194/2002, dar nu este prevăzută expres la art. 112 ca situație care permite eliberarea unui nou permis. Includerea acestuia înlătură dependența lucrătorului de restituirea documentului de către angajator sau altă persoană care îl reține neautorizat. Până la înlocuirea

zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații. (2) Străinului i se eliberează de către formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări competentă un nou permis de ședere în locul celui declarat furat, pierdut, deteriorat sau distrus. (3) Permisele de ședere a căror valabilitate a expirat, precum și cele deteriorate se anulează de formațiunea competentă teritorial a Oficiului Român pentru Imigrări.	locul de reședință sau domiciliu despre furtul, pierderea, reținerea neautorizată, deteriorarea sau distrugerea acestuia, în termen de cel mult 10 zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații. (2) Străinului i se eliberează de către formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări competentă un nou permis de ședere în locul celui declarat furat, pierdut, reținut neautorizat, deteriorat sau distrus. (3) Permisele de ședere a căror valabilitate a expirat, precum și cele deteriorate se anulează de formațiunea competentă teritorial a Inspectoratului General pentru Imigrări.	permisului, lipsa unui document cu efecte juridice clare împiedică dovedirea identității și a șederii legale în relația cu autoritățile, angajatorii, furnizorii de servicii medicale, băncile și alți furnizori de servicii, deși dreptul de ședere continuă să existe. În plus, absența permisului de ședere îi face imposibilă străinului verificarea statutului contractului de muncă (accesarea REGES) și, eventual, identificarea unui angajator și demararea unei noi proceduri de angajare. O adeverință care confirmă numai situația administrativă a străinului nu înlătură aceste dificultăți, iar soluționarea unei astfel de spețe depășește cu mult intervalul de 90 de zile pe care un străin îl are la dispoziție pentru găsirea unui angajator/agenții și depunerea unei cereri unice. Mai mult, probabilitatea distrugerii permisului de ședere de către persoana neautorizată care îl reține este una ridicată, soluționarea favorabilă a speței fiind extrem de limitată.
--	--	--